

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ , ਜੇ.
ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸ਼ਾਹ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1954 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 15-D ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ (1908 ਦਾ IX) ਧਾਰਾ 182(2)—ਅਪੀਲ— ਦਾ ਮਤਲਬ— ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਵਰੀ, 15 ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਕੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10 ਅਕਤੂਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋ ਕਰਾਸ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਹੋਏ। 19 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਐਚਡੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ 7,000 ਰੁਪਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1946. ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। HD ਨੇ 14 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਐਚ.ਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 6 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

(2) ਕਿ ਐਨੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਰਟੀਕਲ, 182(2) ਗੈਰ-ਲਾਜ਼ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ^ ^

ਨਾਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਦੇਈਫੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਡੇਫੇ" (1), ਸਾਬਕਾ- ਜੇ ਸਾਦਾ; ਨੰਦੂਰੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਮਣੀਭਟਲਾ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ (2) ਫਰਮ ਦੇਧਰਾਜ ਲਫਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ (3), ਨਾਗਵਾਪਾ ਬੰਦਪਵਾ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਸ਼ਾਂਤੰਪਾ ਸੰਕਰਮਾ (4)), ਕਾਯਾਕੁਟੀ ਬਨਾਮ ਵੀਰਨ - ਕੁੱਟੀ (5), ਨਰਮਦਾਬਾਈ ਨਰਾਇਣਸ਼ੇਤ ਬਨਾਮ ਹਿਦਯਾਤੁੱਲੀ ਸਾਹਬੱਲੀ (6), ਭਵਨਿਨੋਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸੰਕਰ ਸ਼ਰਮਾ (7) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ; ਹੁਸੈਨ ਅਸਗਰ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਠੰਡਵਰੋਵਾ ਗੁਮਾਨੀ ਬਨਾਮ, ਅਵਮੁਘਾ ਮੁਦਾਲੀ (9), ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਚੌਥੇ ਰੁਦਰ ਦੱਤ (10)। ਬੈਂਕ ਆਫ ਡੋਵਰ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (11)। ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ; ਹਰੀਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦੀਨ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ (12), ਕੰਵਰ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ੋ ਸੰਕਰ (13), ਰਮੇਸ਼ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ (14) ਮਿਲਖ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸ਼ਾਹ ਹਰੀ ਚੰਦ (15), ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਵੀ.

(1) **59 ਆਈਏ 293**

(2) **ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਪਾਗਲ. 252**

(3) **ILR 16 ਪੈਟ. 306**

(4) **I LR 57 Bom. 388**

(^) **(1Q'7) 1 ਐਮ.ਐਲ.ਜੇ. 407**

(6) **ਏ.ਜੇ.ਆਰ. I^q ਪੋਮਾ 115**

tn A JR I^*0 SC 6

ਪੀ) 60 ਆਈ ਏ. 83

- (9) ਇੱਕ ਜੇ.ਆਰ. ੧੦੪੫ ਮਦ ੨੬੧॥
- (10) **A.LR 1951 ਸਾਰੇ. 493**
(IB AJ R. 1035 T.ah. 771
(ਪੀ. ਅਲ. ਆਰ. 1046 ਕੈਲ 375
- (13) **ATR 19*0 AH 327**
(ਕੇ) ਏਆਈਆਰ 1951 ਪੈਟ 1
- (15) **ਏਆਈਆਰ 1829 ਲਾਹ. 283**
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਸ਼ਮੋ (1), ਮਗਰ ਨਹੀਂ; ਬਟੁਕ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਅਜਮੀ ਦੇਈ (2), ਅਤੇ .ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ (3), ਵੱਖਰਾ।
1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 96, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੱਲ੍ਹਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
AR WHIG, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ 2 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। 1954, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1945 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 7,000 14 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 'ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ' ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 182 (2) 'ਤੇ ਮੁੜ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ, 1936
- (2) 41 ਆਈ.ਏ. 104
- (3) ILR 30 ਸਾਰੇ। 350

ਵੋਲ. VIII] ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ 1075 ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦਾ

ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ-

ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ	1. ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ
	2. (ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ *

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਅਪੀਲ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਟਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਜਿੱਥੇ "ਉੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਕੀ ਅਪੀਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ 'ਅਪੀਲ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਗੌਦਰ ਨਟ ਦੇਵ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। v ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ

(1) 59 ਐਲ.ਏ. 283

ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ (ਏ) ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ, (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਐਲ ਵਿਅਕਤੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਇਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। 10 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ 18,000। 1895. ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਗਿਰਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਗਿਰਵੀ ਸਨ। 1907 ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਮੌਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ

ਜਾਣ 'ਤੇ 10 ਜੂਨ 1913 ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ. ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 14,600 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਨਾਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ' ਹਾਈਕੋਰਟ 'ਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1922 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1923 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸੀ, ਭਾਵ, 24 ਜੂਨ 1920, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, * ਪਰ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਮਾਂ ਚਲਾਉਣਾ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਜੋ 24 ਅਗਸਤ 1922 ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਅਪੀਲ" ਸੀ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਈਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ।

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- (1) ਕਿ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, (2) ਕਿ ਅਪੀਲ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵ, ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ (3) ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਰਡੀਨਰੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੀ। ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਦੁੱਕਵਾਂ ਯੋਗ।

ਦੂਜੇ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ

ਮੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 288 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ* ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। « ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਆਪਹੁਦਰੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਗ੍ਰਾਮੀਟਿਕ ਅਰਥ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹਨ। ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਕਸਰ ਕੰਡੇਦਾਰ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪੂਰਵ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਕੀ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 24 ਅਗਸਤ 1922 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਡੀ ਕ੍ਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਨੰਦੂਰੀ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ-ਚੰਦਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਮਣਿਹਤਲਾ ਵੈਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1932 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ (15 ਅਗਸਤ 1935 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 182 ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ" ਅਤੇ ਨਗੋਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ, (1), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਸ ਕਿੰਗ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੌਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਅਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਧਿਰਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਇਹ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ। ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਰਮ ਦੇਧਰਾਜ ਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ (2) ^ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) **59 LA 283**

(2) **ILR 18 ਪੈਟ. 308**

ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗੱਪਾ ਭੰਡੱਪਾ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਸ਼ਾਂਤੱਪਾ ਸ਼ੰਕਈ ਰੱਪਾ (1), ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ * ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਯਾਕੁਟੀ ਬਨਾਮ ਵੀਰਨ-ਕੁਟੀ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।), ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਰਟਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਰਮਦਾਬਾਈ ਨਾਰਾਇਣਸ਼ੇਤ ਬਨਾਮ ਹਿਦਯਾਤੱਲੀ ਸਾਹਬੱਲੀ (3) ਵਿੱਚ , "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਵਾਨੀਪੋਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਸ਼ਰਮਾ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੀ. ਬੰਗਾਲ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 182 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 182 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ "ਅਪੀਲ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 57 ਬੋਮ. 388
- (2) (1937) 1 MLJ 407
- (3) ਏਆਈਆਰ 1949 ਬੰਬ 115
- (4) A:IK 1950 SC 5

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਜਿਥੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ", ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਵਿਗ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ "ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ," ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ *ਹਰੀਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ (3)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਥੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ ਆਰਟੀਕਲ 182 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ, *ਨਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਡੇ>(2)* ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਐਪ ਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ *ਕੰਵਰ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓ ਸ਼ੰਕਰ (3)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਥੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ *ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ (4)* 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕਲਕੱਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

- (1) **AI R. 1946 ਕੈਲ. 375**
- (2) **59 ਆਈਏ 283**
- (3) **ਏ.7.ਆਰ. 1950 ਸਾਰੇ. 327**
- (4) **ਏਆਈਆਰ 1951 ਪੈਟ, 1**

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸ਼ਾਹ ਹਰੀ ਚੰਦ (1) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਿੜੇ, ਜੇ. ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ ਮੁੱਲਾ ਅਤੇ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਜੇ., ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ, *ਭਵਾਨੀਪੋਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਸ਼ਰਮਾ* (2), ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. .; ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਅਪੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਨਾਰੋਂਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ* (3) ਵਿੱਚ ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ ਮੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਪੀਨ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੰਡੇਦਾਰ ਮਾਰਗ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਜੇ, < ਜੇਕਰ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ

t (ਡੀ ਐਲਆਰ 1929 ਲਹ. 283

(2) ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਸਸੀ 6

(3) 59 ਆਈਏ 283

ਟੀ ਫਾਇਦਾ." ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 6 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਰਵਰੀ 1948 ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 182 (2) ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਪੀਲ" ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਛੋਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *ਹੁਸੈਨ ਅਸਗਰ ਏਯੂ ਵੀ ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ -4 ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਆਰਟੀਕਲ 182 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ, ਅਤੇ ਪੰਨਾ 89 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
1908 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ
ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

- ਬੰਦਾਵਰੋਆ ਗ੍ਰਾਮਣੀ ਬਨਾਮ ਅਰਮੁਘਾ ਮੁਦਾਲੀ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ
ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 182
(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।) ਦੀ

- (1) 60 I ਏ. 83
- (2) ਏਆਈਆਰ 1945 ਮੈਡ. 261

ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਅਪੀਲ
ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਟੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਚੌਥੇ ਰੁਦਰ ਦੱਤ (1) ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਇੱਕ
ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ
ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 182 (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ)

ਦੋ ਨਿਰਣੇ ਜੋ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਬਟਕ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਮੁੰਨੀ ਦੇਈ (2), ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਮੇਦ ਐਨ. ਜਵਾਹਰ
ਲਾਲ (3)। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1877 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਮਹਿਮ-ਇਨ-ਕੌਸਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਮਹਿਮ-ਇਨ-ਕੌਸਲ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ
'ਤੇ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੇ ਸਾਰੇ. ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਅਜੀਬ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ
ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਸ਼ਮੋ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।
ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਿੜੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਸਾਰੇ. 493
- (2) 41 LA 104
- (3) ILR 36 ਸਾਰੇ। 350
- (4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1936 ਲਾਹ. 479

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ.

ਬੈਂਕ ਆਫ ਅੱਪਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮਾਨ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ 1949 ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਐਕਟ XXV ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਐਕਟ। ਜਿਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫਰਮਾਨ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ-

(1) ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸ੍ਰੀ ਨਰਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ V. ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸ਼ਾਹ	ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਦੁਆਰਾ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਸੀ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਟਾਈਮ 1 * ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ
---	---

(2) ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 182 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ * ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ

ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ 1955 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ